

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A Mednyánszky-hagyaték*

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1919. XI. 23
(Idő)

(Köt. v. füzet) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

92

Mednyánszky László

1919

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A Mednyánszky-hagyaték

**Bonyodalmak a művész szerződése körül —
Emlékezés Mednyánszky Lászlóra — Egy csu-
dálatos művész élete**

Budapest, november 22.

(A Magyarországi tudósítójától.) Egyik fővárosi napilapban a múlt héten nyilatkozat jelent meg, amelyben néhai Mednyánszky László báró örökösének megbízottja kijelenti, hogy az elhunyt festőművész és a Singer és Wolfner cég között kötött szerződés érvényességét nem ismeri el s felszólítja a vállalatot, hogy a nála bizományban levő Mednyánszky-képekről szám és méret szerinti pontos jegyzéket készítsen. A művészvilágban és mindazok körében, akik ismerék Mednyánszky Lászlót és a Singer és Wolfner céghez való viszonyát, nagy meglepetést keltett a család megbízottjának e fölhívása. Már az első pillanatokban kétségtelenné látszott eldöntük, hogy bonyodalmas és a messzimúltba nyúló ügyről van szó és ennek tisztázása kényes és nehéz feladat lesz.

Érdeklődtünk a Mednyánszky-család megbízottjánál. A családban az a meggyőződés alakult ki, hogy a szerződés mélyen sértette a nagy művész anyagi érdekeit, ugyiszinén az örökösökéit is, ezzel szemben aránytalanul nagy hasznot hajtott Wolfneréknek. A másik oldalon megint azt hangoztatják, hogy Wolfnerék, bár kétségtelenül sokat kerestek a Mednyánszky-képeken, — hiszen a szerződés értelmében kizárólagos joguk volt a nagy művész festményeinek forgalomba hozatalára, — minden időben Mednyánszky rendelkezésére állottak, s amikor a

művésznek pénzre volt szüksége, Wolfnerék minden föltétel nélkül kiutalták az összeget. Mednyánszkynek folyószámlája volt a cégnél, hogy ezt a számlát hogyan kezelték, azzal az öreg festő sohasem törődött, mert a vállalat minden követelését kifizette.

Nem a mi feladatunk, hogy állást foglaljunk és az igazságot megállapítsuk. A független magyar bíróság minden bizonnyal fényt fog vetni erre az ügyre és mi nem óhajtunk elébe vágni az ítéletnek. De ebből az esetből a maga teljes érdekességében bontakozik ki az öreg festőművész alakja, az ő portréjából szinte logikus következetességgel kiderül az, hogyan került bele egy olyan szerződésbe, mely őt teljesen lekötötte egy vállalatnak.

Mednyánszky László báró egyik régi előkelő magyar mágnásesalád sarja volt, valaha számos tollrajza jelent meg „A Magyar Szalon”-ban, melynek akkoriban Keglevich István gróf volt a szerkesztője. Budapest közönsége enyhe gúnyal állapította meg, hogy a Magyar Szalon „mágnás ujság” és a grófi főszerkesztőhöz méltóképpen társul a bárói rajzoló. Ezek a címikusok nem tudták, hogy Mednyánszky már fiatalon otthagyta a fényes társaságot, melyre születése predesztinálta, és ugyanavval a lemondó mozdulattal, mellyel ama bizonyos Buddha nevű hindu herceg otthagya a fényes fejedelmi palotát, ő is elindult a művészet szomorú és szegényes vándorutjára. Nem véletlen ez a hasonlat, mert akik közelről ismerték Mednyánszkyt, tudták róla, hogy buddhista, titokzatos és különös lelkivilágot élt, önkínzó aszkézisbe burkolódzik és magányos kontemplátságában szinte már életében a nirvánába mélyedt.

Idője 1919.